

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bértmentes levelek
fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8.—
Félévre . . . 4.—
Negyedévre . . . 2.—

BAJAI FIGYELO

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
Bódog-tér.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyíltár 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASARNAP.

A polgárokhoz.

Baja, május 24.

Nagy napra virradunk. Holnap reggel két országos nevű férfiú érkezik körünkbe, hogy képet rajzoljon polgárságunk elé a függetlenségi párt törekvéseiről, céljairól. Pártunk programja eddig sem volt véka alá rejtett világosság; a választási campagne kezdetén kiadott maifestum világosan körvonalozta a párt álláspontját a nemzetet érdeklő minden kérdésben, s városunknak értelmes, a közügyek iránt érdeklődő polgársága meglehetősen tisztában is van az iránt: mit akart a múltban, mit akar a jövőben a függetlenségi párt. Ám azért ki tartaná fölöslegesnek, ha a párt elveit s a maga nézeteit a szónoklat hatalmával fejtegetni fogja előttünk két oly kiváló férfiú, a minőnek Helfyt és Irányit e haza határain kívül is ösmerik.

Csodálatos varázsa van az élő szónak. A szívet, melyet az írott vagy nyomtatott betű hűdegen hágy; az elmét, mely a gyorsan egymásra következő nagy lélekzetű mondatok útvesztőjében tájékozatlanul marad: ellenállhatatlan erővel ragadja meg az igazság, a meggyőződés hangja. A szónoklás tehetsége isten adománya; lehet vele vissza is élni; de hatása legnagyobb fokát csak úgy éri el, ha az igazság szolgálataiban áll. S azok a férfiak, a kiket holnap vendégekkül fogadunk, az igazság, a jog igéit hirdetni jönnek közbénk. Amaz igéket, melyek nagy nemzeti küzdelmeinket három és fél századon keresztül vezették s vezetni fogják mind-

addig, míg hazánk elvesztett függetlenségét vissza nem szerezzük. Az opportunitás czéjére alatt hirdethetik a koncezhajhászok a lemondás tanát: az gyökeret nem verhet soha. A természet oltotta belénk a függetlenség vágyát, mely épp úgy állati ösztön, mint isteni ihlet; a viszoynok kényszerű hatalma meddővé teheti e vágyat, de a szivekből, az elmékből kitörőlni, nyilatkozásait az életben, a történetben meggátolni nincsen ereje. Ezt az igazságot hirdetni jönnek közbénk nemzeti függetlenségünk harczának nagy bajnokai, hirdetni azt s meggyőzni bennünket arról, hogy vágyaink teljesülése rajtunk áll, hogy a nemzet szilárd akaratának nincs hatalom, mely ellenállhasson.

S tájékozni fognak bennünket az ország ügyeinek jelen állapota iránt. Beszélni fognak arról, mint és mért romlottak meg állami pénzügyeink, mért jutnak tönkre az állam mellett az egyesek is, hogyan és mért hanyatlott országunk és nemzetünk tekintélye úgy a belső nemzetiségekkel, mint a külső államokkal szemben, s fejtegetni fogják mindezt nem a demagógok rikácsoló szenvedélyével, hanem az államférfiak higgadt kritikájával. Aki szenzáziót óhaj, az hiába fogja hallgatni a holnapi szónoklatokat. Helfy és Irányi nem a „kraftausdruckok“ dorongjával fognak hadonászni a kormány ellen, hanem az érvek tömör falanzát sorakoztatják csatarendbe.

Jöjjen el mindenki. meghallgatni e beszédeket, melyek alkalmasak lesznek arra, hogy a megtévedt elméket is meggyőzzék, az elfásult sziveket is föllekessék. Jöjjen el mindenki,

megadni a tiszteletet amn férfiaknak, a kik mi-hor hazátlan bujdosók voltak is, nem szüntek meg tenni, fáradni a hazáért, s a kik mikor ismét megnyílt számukra a haza földje, mult-jok és tehetségeik nymbusát nem bocsátották áruba, hanem megmaradtak az elvek küzdő, fárado, földi jutalomra nem számító bajnokai, mert életük feladatává tették, nem a magok javát, hanem a haza ügyét szolgálni. A mint a 48/49-ki nagy időkbén oda sereglettek a függetlenség büszkén lengő zászlója köré, a mint nem csüggedtek akkor sem, midőn e lobogót az árulás és erőszak a nemzet kezéből kicsavarta, hanem oda sorkoztak az emigránsok ama lelkes csapatjába, mely élén Kossuth Lajossal, Magyarország felszabadítását európai kérdéssé tudta tenni: úgy nem változtak maig sem, midőn a nemzetet gonosz szibhadás látszik erőt venni, mely majdnem közömbössé teszi az ősök hagyományait, történelmi jogait iránt. Mindkét férfiú immár, akármily ifjú tevékenység és erő jellemzi működésüket, közelebb van pályája végéhez mint kezdetéhez. De ha nem adatnék is nékiek megérniök az idők ama teljességét, midőn az általok hirdetett ige testté leszen, munkájok nem volt hasztalan — mert hogy az eszme még él és hat; hogy mi, az ifju nemzedék nem feledtük el az ősök hagyományait, szent kötelességnek érezzük folytatni az ősök küzdelmeit: bizonynyal nagy részök van benne nekik, a kik e korrumpált, közömbös időben sem szüntek meg az Eszme apostolai lenni.

Ezek a férfiak holnap polgárságunk vendé-

TÁRCSA.

A kik a gyermekeket nem szeretik.

P. Szathmáry Károlytól.

Hazánk egyik dunaparti városában élt egy jámbor gabnakereskedő család: Ember Zachar és az ő élete párja Rebeka asszony.

Istenfélő, munkás emberek voltak; azért meg is áldotta őket a jó Isten. Buzgóbb kereskedőt nem ismert az egész város „Ember Zachar bácsinál.“ Ott volt ő már korra reggel a buzapiacson, vagy a Dunaparton, nézve hajóját, kirakatva, vagy berakátva annak a terhet; alkudozva, vagy rendezkedve, a mint az üzlet hozta magával.

No de Rebeka asszony sem maradt hátra, a gazdaságnosyában. Háza oly tiszta volt, mint a pohár; advára, virágos kertje, virág- és zöldséghez; ebédje, vacsorája olyan, hogy a herceg is megnyalhatta utána a száját; és a konyhára még sem kért a gazdától egy fillért sem; kitélt ez a tej- és vaj fölöslegének, meg az eladott zöldségnek az árából. Zachar bácsi nyugodtan verhetné élére ládájában a tallérokat.

Es a mi legkülönösebb volt: sem Zachar bácsi, sem kedves felesége, hacsak tehették, nem folyamodtak idegen segítséghez. A cselédet „házi tolvajnak“ tartották mindketten; és Zachar bácsi egy 15—16 éves béres gyermekben, felesége egy 13—14 éves, csakis konyhaedény elmosogatására való szolgálón kívül nem tartott senkit.

Zachar bácsi maga végezte minden üzletét, minden számadását; nem is szerette volna, hogy jegyzőkönyveiben idegen turkáljon; no de még Rebeka asszony sem engedte volna meg, hogy a két riska tehenet más gondozza; vagy valaki spárta ággyai közé tegye lábát, — azt pedig már éppen szerette volna látni, aki az ő főzfazekába belé kukkanjon. A kis Erzsi szolgáló teendője csak is a fejésre, elmosogatásra, vagy sepergetésre szorított, ezek is mindig erős kontroll alatt folytak le.

Ilyen gazdaság mellett a takarékos életpárnak okvetlenül meg kellett lépesedni. Ők a régi magyar gazdák bölcsességét követték: minél több pénzt venni be és minél kevesebbet hozni a bevett összegből forgalomba!

Magam is ösmerem ebből a fajtaból egy ós-régi családból származott, viczispánság-viselt embert, ki még a nevenapjára megjelent muzsikás cigányoknak sem

adott egy krajczárt jén, — a helyett megrakatta szeke-
rüket liszttel, borral és szalonával, melyeknek értéke fe-
lül multa a 100 forintot. Teli is maradt a vasas láda, ke-
resztes meg lázsiás tallérokkal! . . . Jó gazdasági elv volt az — akkor, midőn azt tartották, hogy a pénznek az válik egészségére, ha fekszik; most azt tartják jónak, ha sokat forog.

Azonban megtörténik néha, hogy a megszokás és megkedvelés által némely embernél az, ami az élet boldogságának csak eszköze, lassankint czéllá válik; aminek csak munkakedvnek kellene maradni, — egyszerre kedvtelenség, szenvedélylyé erősödik.

Mind Ember Zachariás, mind pedig Korbuly Rebeka asszony oly család ivadékaik voltak, melyekben éppen ezt tanulták. Mindenik család szerfőlött népes volt s a gazdának, gazdasszonynak ugyancsak igyekeznie kellett, hogy a sok gyermeke fölnevelje, s még egy pár ezer forintot adhasson is mindeniknek az élet megkezdésére, — ami azu án meg is történt.

Ezért volt azután, hogy mind Ember Zachariás, mind Rebeka asszony oly szenvedélyesen neki adták magukat a gazdálkodásnak, hogy néha még a vacsorát is elengedték magoknak; s ez l hetett oka annak is, hogy miután az Isten teljes négy esztendeig magzattal nem áldotta meg a jámbor embereket, mind Zachariás ur mind felesége azt állították, hogy nem is kell nekik, mert ők nem szeretik a gyermeket, eléggé reá untak a sok gyermekre odahaza.

Valóban mind Zachariás ur, mind az ő életpárja úgy találták, hogy igen kényelmes dolog az: — sok fáradó munka után, ott a szép tiszta és hűvös szobákban megebédelni és megpihenni nyugalmasan, zavartalanul.

Milyen kellemetlen dolog lenne, ha a Pestről hozatott drága butorokot a pajkos gyermekek beszenyeznék, a szekeket ide-oda tologatnák s a kifáradt házi gazdát, gazdasszonyt nem hagynák nyugalmasan enni és déli álmot aludni!

Tetszett azonban a jó Istennek a mi jámbor párnakat ettől a nagy kényelemtől megfosztani, sőt a természet mulasztását is helyre ütni; — mert Rebeka asszony egy hajnalban megajándékozta férjét egyszerre két gyermekkel, egy kis fiuval és egy kis leánnyal, kik azután a kereszttségben Gergely és Róza nevet nyertek.

No hiszen, volt is felfordulás a háznál!

A két gyermekhez természetesen dajkát is kellett fogadni; a mi igen nagy változást okozott, a szükre szabott házi költségvetésben. Ha csak ennyi lett volna; de Rebeka asszonynak megezc norodott szívvvel kellett észrevennie, hogy a dajkának hivatalba iktatása óta, többé nem ő az első szemé y a háznál: a legizletesebb talatokat a legjobb tejet, vaját a dadának kellett adni; mindenben kedvére kellett járni, nehogy valamiképen megboszankodjék es a kis princznek s prucezzsinnek e miatt baja történjék! Természetes, hogy azalatt, míg Rebeka asszony betegem feküdt, a háznál minden szeggel-véggel állott össze; a tudós asszony és a sok bejáró miatt a holmi itt tört, amott veszett; az egyik riska tehen elrugta a bornyát, a kert meg úgy felburjánzott, hogy a laboda nagyobb volt benne a zöldbabnál és a paradicsomalmánál. Mikor Rebeka asszony felkölt, azt sem tudta, mihez fogjon, takarításához-e vagy gyomláláshoz; meszeléshez-e, vagy mosogatáshoz; a merre csak szemét vetette, mindent csak boszúság és kár. A kárnak persze nem akad gazdájja; de a boszúság, — no az megmarad Rebeka asszonynak.

Hát még Ember Zachariás uram! . . . Midőn déltájban farszto üzletéből hazatért, hogy szokása szerint jóízuen megebédeljen, mindegyre orra előtt sietett végig a bába meg a dajka; orra elől vették ki a tálból a legjobb ízű peccenyedarabokat; különösen a csirke fehér husát, melyet mód nélkül szeretett; de bizony az ő részére néha alig maradt egyéb, mint a nyaka meg a száraz kaparója. Aztán még csak jóízűt sem káromkodhatott; nehogy azok az előkelő asszonyságok meghallják; csak a fejét csóválta, meg a füle tövét vakargatta. Ebéd után persze jó lett volna egy kicsit szunyókálni a jó hűvös szobában; le is heveredett szokott helyére, a barna angolvaszon dívánra; de alig hunyta le szemét, midőn rágyújtott az egyik magzat a keserves sírásra, s a hűvös szobában elhallgattatták, a szép melódiát újra folytatta a másik. néha meg miutha egyussal versengének, mindkét gyermek sirt torkaszakadtában s hogy a kellemes duettből terzett legyen, a rekedt torku dajka énekelt nekik, hogy Zachariás uramnak a füle dobja majd megrepedt belé.

— Jaj, jaj! — kiáltotta Ember Zachariás, a dívánról fölugorva és kezével mindkét fület befogva, — ha ebből állanak az atyai örömök: akkor inkább nem instálnék belőlök.

gei lesznek. Hivatalos pompa, megparancsolt lelkesedés nem fogadja őket, hanem eljönnek önként a polgárok ezrei, hogy úszinte, szívből fakadt lelkesedéssel mondják el az „Isten hozott“-at.

A fogadtatást rendező bizottságnak, bármily csekély eszközökkel rendelkezik, (nekünk nincsenek „jókedvű adakozóink,“) a polgárság önzetlen lelkesedése lehetővé tette, hogy impozáns fogadtatásról gondoskodjék. Az erre vonatkozó felhívás és programm így hangzik:

Tisztelt polgártársak!

Városunk függetlenségi pártjának országgyűlési képviselő jelöltje, Helfy Ignác úr a folyó május hó 25-én reggel 7 órakor Budapest-ről jövő hajóval programmbeszéd tartása végett Irányi Dániel úrral körünkbe megérkezik. Alulírott bizottság elhatározta, hogy pártunk orsz. tekintélyű férfait hozzájuk méltó fényes fogadtatásban részesíti.

E végből felkérjük Baja város összes választó polgárait és polgárságát, hogy folyó hó 25-én vasárnap reggel 6 órakor, a főtérről a hajó-állomáshoz indulandó fogadtatási díszmenethez minél nagyobb számban csatlakozni szíveskedjenek.

Baján, 1884. május 20 án.

A rendező bizottság.

A fogadtatási ünnepély sorrendje:

1. Fogadtatási beszédet dr. Gál Ernő úr Szt.-Jánosnál tartandja, ezután pedig diszbevonulás a városba.

2. Dél-élelőtti 10 órakor nagy pártgyűlés a „Nemzeti Szálló“-ban.

3. D. e. 11 órakor programmbeszéd.

4. Este 8 órakor díszestebéd a „Nemzeti Szálló“-ban, át nem ruházható, névre szóló belépti jegy mellett. Egy teríték ára 1 fnt 20 kr. Jegyek Leitschuk Jakab úrnál vasárnap déli 12 óráig előre válthatók.

5. Hétfőn május 26 án este 8 órakor faklyás-menet. Kiindulás Wagner Ferencz úr főutcai vendéglőjéből.

Az új országgyűlést a király szeptember 25-re hívta egybe, ezzel kapcsolatban a kormány a választások idejét június hó 19—22 napjaira tűzte ki. Városunkban a választás valószínűleg június 15-én lesz.

Választási mozgalmak.

Az almási kerületből.

Az almási kerület függetlenségi pártja jelöltül tudvalevőleg Olay Lajost léptette föl. Olayt azonban régi kerületében, a siklósiban szintén újból meg óhajtják vá-

Nem maradt egyéb hátra, mint hogy ott hagyja a jó hűvös szobát és kifelé lép a kertbe, ahol nagy bajjal elaludt ugyan, de a szunyogok és Rebeka asszony méhei úgy összecsipték, ahol csak csipni valót találtak rajta, hogy midőn kiment embereikhez a Dunapartra, azok alig akartak ráismerni.

De ha még csak nappal ment volna a dolog így, könnyebben elviselte volna; azonban vége volt az éjszakai drága jó álomnak is; mert egész éjszaka tartott a hangverseny s midőn néha a dajka is kimerült, szegény Émber Zachariásnak kellett fölkelnie, hol egyik, hol másik magzatját rengetni, ápolni; utóljára még a dajkanótákat is megtaualta, melyeket az ő gordon hangjával még magamagának is gyönyörűséges volt hallani. Mert bizony Zachariás uram bátran visszakérhette volna tandíját az énekmeisterétől; sőt kárpótlást kérhetett volna a természetől is, mert hangja sehogy sem váltott; — hasonlítván ama melodiához, midőn a tehén-csorda együtt jön be a városba a sertésnyájjal.

Hát türte míg türhette, keresztényi önmegtadással Ember Zachariás ezt a mulatságot: de mikor a pohár már csordultig megtelt, kapta kalapját és kiment sötét éjszaka az utcára sétálni.

No, de mint mindennek a világon, a dajkakorszaknak is vége lett a háznál és a két kis magzat, tisztességes megerősödvé, hihizva, kezdett bejutni az emberszámba; előbb négy lábú álatocskákká lettek; midőn pedig az első lépéseket kezdték megtenni és a „papa“, „mama“ szavakat gagyogni: a szülők is kezdték érezni, hogy a sok öröm után, van a gyermekekben egy kis öröm is.

Ez sem tartott nagyon soká; seni Zakar ur, sem Rebeka asszony, nem tartoztak ama gyöngéd szívű lények közé, akik az apró örömeiket élvezni tudnák; ellenben nagyon is érzékenyek voltak az apró bosszúságok elfogadására. Hozzá tesztük, hogy a gyermek-neveléshez még csak nem is konyított egyik sem; azért a két gyermek úgy nőtt föl, mint az ut mellett elhullott magról származó növény; nem nyelve és nem ápolva, hanem elhagyatva, isten szánáiban. Ha basznos mezei, vagy kertnövény lett volna, vagy az állatok országából születik, apja, anyja, nagyobb gondot fordít rá, s jobban is ért hozzá.

(Folytatjuk.)

lasztani, s így ő, miután mindkét kerületben a függetlenségi párt győzelme biztosnak tekinthető, egyszerre két mandátumnak jutna birtokába. Ugy de törvény szerint egy ember csak egy kerületet képviselhet, s így Olay Lajos, egyébként is a siklói mandátum megtartására erkölcsileg kötelezve lévén, szükségesnek látta az almási jelöltségről lemondani, maga helyett jelöltül — természetesen szintén függetlenségi programmal, — Olay Szilárd budapesti ügyvédet ajánlván.

Ez elhatározás indító okai alig szorulnak magyarázatra. Minden pártnak érdekében áll, hogy lehetőleg számos mandátumot nyerjen. Már most ha Olay Lajos Siklósra is, Almáson is megválasztatik, (a mihez ugyszólván kétség se férhet,) az egyik kerületet okvetlenül egy új választás izgalmainak és lehetőségeinek teszi ki. Számabevette továbbá, hogy az almási kerületben is nem csupán a személyéhez való ragaszkodás az, a mi biztosítja a függetlenségi zászló győzelmét, hanem a párt bármely jelöltje, ha csak nem látszik méltatlannak a bizalomra, számíthat a választók többségére. Viszont a már megválasztott képviselő lemondása az új választás kelletlenségei számos választót lehangozhatnának, elkeserítne nének, úgy hogy ez esetben zászlónk győzelme is kétségessé válhatnék. Ez okok indították őt arra, hogy e hó 21-én és 22-én az almási kerületben megjelenvén, lemondását a választóknak kijelentse s jelöltül maga helyett Olay Szilárdot ajánlja. A választók sajnálatlalt fogadták bár a hírt, az érvek e lött kénytelenek voltak meghajolni s az új jelölt személye is megnyugtatta őket. E szerint az almási kerület jelöltje most már Olay Szilárd, ki — mint a kerület pártbizottságot értesítette, — a pünkösdi ünnepek alatt programmbeszédét meg fogja tartani.

Semmi kétségünk, hogy a jelölt személyében történt változás a kerület hangulatára semmi befolyással nem lesz. Hisz az új jelölt a réginek nemesak testvére, hanem ugyanazon az elvi alapon áll, mint ő. Es utóvégre is nem kormánypartiakról van szó, kiket személyes érdekek csodítanak egy táborba; hanem a függetlenség rendíthetetlen híveiről, kik meggyőződésből küzdenek elvékért és nem személyekért.

Az új jelölt programmbeszédének megtartására vonatkozólag a pártbizottság következő felhívást bocsátotta ki:

Mélyen tisztelt polgártársak és választók!

A bács almási választó-kerület függetlenségi pártja képviselőjelöltjeül tekintetes Olay Szilárd budapesti ügyvéd urat kiáltotta ki, oly férfit, kit úgy rendíthetetlen elhűsége, mint széleskörű képzettsége méltóvá tesznek a polgárok legteljesebb bizalmára. Jelöltünk személyesen kevésbé ismerős a kerületben, annál nagyobb örömeinkre szolgál tudatni, hogy programmbeszédét megtartandó, a függetlenségi párt több kiváló férfival nemsokára körünkbe jó. Politikai álláspontját a kerület egyes közsegeiben a következő rapokon fogja kifejteni:

1. Junius 1-én Pünkösöd vasárnapján reggel 6 órakor Rémen.
2. " " Rémből indulva reggel 7 órakor Csávolyon.
3. " " Csávolyról indulva reggel 9 órakor I.-Szt. Irádon.
4. " " Szt.-Ivánról indulva d. e. 11 órakor Jankovácson.
5. " " Jankovácsonról indulva d. u. 3 órakor Mélykúton.
6. " " Mélykútról indulva d. u. 5 órakor Almáson.
7. Junius 2 án, Pünkösöd hétvégén Almásról jövet reggel 6 órakor Kúnbaján.
8. " " Kúnbajáról Almáson keresztül reggel 8 órakor Tatabázán.
9. " " Tatabázáról indulva d. e. 11 órakor Madarason.
10. " " Madarásról indulva d. u. 4 órakor Bikityen.

Főlöszleges talán külön felkérünk a mélyen tisztelt polgárokat — pártkülömbőség nélkül, — hogy képviselőjelöltünk beszédeinek meghallgatására minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

A bács-almási választó-kerület függetlenségi párti bizottsága nevében:

Lalánovits Vincze, földbírtokos.
Noll János, ügyvéd.

A kezei kerületből.

A hajósi értekezlet, melyet már mult számunkban jelezttük, e hó 20-án csakugyan megtartott. Az összehívóknak volt gondjuk rá, hogy az értekezleten a kormánypart többsége biztosítva legyen s így nem esoda, ha a megjelent 100—120 választó közt alig volt 30 függetlenségi párti. Miután az értekezlet, a csanádi ref. lelkesnek elnökök, Ott Béla kezei segédjegyzőnek jegyzővé választásával megalakult, proponáltatott, hogy a kerület képviselőjelöltül újból Földváry Gábor urat léptesse föl. Erre Ruzsicska duznoki földbírtokos emelt szót s kijelentette, hogy a függetlenségi érzelmű választók már megállapodtak a jelöltre nézve Gál Péter személyében (Hosszas eljenzés.)

Az elnök erre szükségesnek látta nyíltan kirukkolni a farbával s kijelenteni, hogy az értekezlet a kormánypart megalakítása végett jött össze; a kik tehát függetlenségi érzelműek, jól teszik, ha elhagyják a termet.

A függetlenségi párti választók erre távoztak s a nagyvendéglőben gyűltek össze értekezni. Elhatározták itt, hogy a napokban a kerület összes közsegeit valószínűleg Sükösdre párt-értekezletre hívják össze s azon a párt elnökéül Wozstry Szaniszló urat Keczel város főjegyzőjét fogják ajánlatba hozni.

A kormánypartiak ezalatt a magok részéről Földváry urat egyhangulag jelöltjökül kiáltották ki.

A választási küzdelem mindenesetre erős lesz, mert a Földváry névnek nagy a respektussa Pestmegyében; hanem azért semmi kétségünk, hogy a független polgárok többsége Gál Péter zászlója körül fog sorakozni.

Az utolsó ülés.

A képviselőház a héten tartotta utolsó ülését.

Szeptemberig néma csend fog honolni a Sándor-utcai üvegfedelű palotában; a volt honatyák pedig szélednek, mint az apostolok — prédikálni a tisztelt választóknak, kerületért korteskedni.

Hát bizony itt az ideje, hogy szétoszlót!

A közvélemény szinte örvend már, ha szünetel az országgyűlés. Legalább a szünet alatt nem szóhatnak új adóterheket a nép nyakára.

Mert mióta Tisza kormányozza Magyarországot: adóemeléssel egyebet úgy sem igen tett a képviselőház,

Tekintélyét elvesztette, a nép bizodalmát végképen eljászotta.

Az az országház, mely Kossuth idejében templom vala, valóságos börvévé alacsonyodott.

A jog és igazság istennője helyett a kufár Merkur-nak emeltek ott szobrot.

A hazaszeretet lángját majdnem egészen kioltotta már a rut önzés.

Nem szolgálták e helyen többé a nemzetet, hanem Tisza Kálmánt és Bécsét.

Igaz, hogy volt egy csoport, mely kitartással, lelkesedéssel küzdött a politikai romlottság ellen, melynek minden igyekezete a nemzeti jólét kivívására irányult.

De mit ért a kisded függetlenségi párt küzdelme a mamelukok tömegével szemben?

A szónoklat varázsa, érvek sulya legtöbbszörre süket fülekre talált e rabszolga csapatnál, melyet kormánypartnak revez az ország.

Ha hazánkunk mészka kézzé leendő kiszolgáltatósáról lett volna szó: azt is megszavazzák vala, ha Tisza Kálmán úgy parancsolja.

Nincs nekünk kifogásunk az ellen, ha az egyes pártok kebeleiben sz ros összetartás uralkodik.

Csakhogy ez az összetartó köpec legyen az elv, a meggyőződés, nem pedig az önzés.

A kormánypartnál pedig ez volt azon tündérör, mely olyan szép bokréttává fűzte össze a mamelukokat.

A nemzet közvéleménye látta ezt. S mert látta, majdnem undorral fordult el saját parlamentjétől. Nyögve az adók rettenetes sulya alatt, átkot szór megrentőira.

Hát azok a botrányok, a meiyek, úgyszólván szakadatlan egymásutánban követték egymást!

A becsület, a tisztesség alábbvaló volt a szemétre kidobott rongynál, a melyet lábbal tiporhat bárki.

Még az egy pártbeli képviselők is egymás ellen törttek, egymást piszkolták.

Nem lehet csodálkozni ezek után, hogy a képviselőháznak még erkölcsi tekintélye is nagyot csökkent.

Nem lehet csodálkozni, hogy a magyar nép bizalma, még azok iránt is, kiket tiszteletével, rokonszenvével környezett, már-már megrendült.

Rajtunk áll most ezeken változtatni; rajtunk áll, hogy a jövő országgyűlés ne legyen hasonló a mostanihoz.

A reánk nehezede őriási adóteher némi viszonzásaképp ugyszólván egyetlen egy jogot biztosított számunkra a közösügyes alkotmány. Ez a képviselőválasztás joga.

Gyakoroljuk hát ezen jogunkat, öntudatosan, méltósággal.

Mint a jó szüle férjhez menendő leányának a vőlegényt, oly körültekintéssel válogassa meg a magyar nép jelöltjeit.

Ne azt nézze: mit ígér, melyik nagyfejűnek az atyafia, hanem tekintse vallott elveit, hazafiságát, képzettségét, magánjellemét.

Mert az országgyűlésnek nem csak hazafiság tekintetében, hanem becsületesség dolgában is példányszerűnek kell lenni. Sikasztók, muszkabarátok, kétes jelleműeknek oda többé be ne kerüljenek.

Bármennyire romlottak is közérkölcseink: de azért hála Istennek, akad még bőven olyan ember, a ki érdemes a bizalmunkra.

Elkövetkezett a várvárvát ítélet napja. De elkövetkezett egyttal a hazudozás, az ámitás ideje.

Vigyázzon a magyar nép, hogy igazságosan ítéljen; résen legyen, nehogy ismét elámitassék!

Figyelmeztetés a választási törvényre.

Ma holnap a választási mozgalmak kellő közepében leszünk. Már is minden kerületben hullámszik a választók tömege, hogy irányt jelöljön magának, hogy álláspontot foglaljon az ellentétes áramlatokkal szemben.

A dolog természetében fekszik, hogy ily alkalommal minden párt igyekszik a maga előnyeit kiaknázni, hátrányait lehetőleg elhárítani.

Az eszközökben némelyek ilyenkor nem igen változtak, édes keveset törődnek vele, hogy erkölcsi és törvényes szempontból, mit szabad, mit nem?

Különösen a kormánypart nagy mestere a helyzet elfoglalásának. Neki pénz, tekintély, befolyás és sok mindenféle áll rendelkezésére, a mire a szegény ellenzéki ember még álmában sem mer számítani.

Többnyire tiszviselők vezetik a szervezkedést, ők toborznak, ők osztják ki a szerepeket, szóval hivatalos befolyásukkal minden lehetőséget elkövetnek a kormány érdekében.

Azért idő és alkalomszerűnek találjuk a közönséget a választásokról szóló 1874. évi 33. d. törvényzikk némely szakaszaira figyelmeztetni:

96. §. A ki a választónak vagy családjá valamely tagjának azon célból, hogy bizonyos jelölre szavazzon, vagy ne szavazzon, vagy a szavazástól tartózkodjék, vagy mert valamely jelölre szavazott, pénzt, pénzértéket vagy más előnyt ad, vagy ígér, vagy azt valamely előny elvonásával fenyegeti, a vál szói jognak három évre felfüggesztésével, s 1000 forintig terjedő bírsággal, vagy hat hónapig terjedhető fogsággal büntetendő.

Ugyanazon büntetés alá esik azon választó is, a ki a neki, vagy tudtával családjá tagjának, a jelen szakaszban megjelölt célból pénzt, pénzértéket, vagy más előnyt elfogad.

97. §. Az előző §-ban kitűzött büntetéssel sújtandó az is, ki az azon szakaszban említett okból etet és itat, valamint az is, ki ezen etetést vagy itatást elfogadja.

100. §. A ki valamely választót jogának gyakorlatában erőszakkal, vagy büntetésre méltó cselekvény által fenyegetéssel megakadályoz, 500 frtig terjedhető bírsággal, vagy három hónapig terjedhető fogsággal büntetendő.

101. §. Ha a fennebbi §§-ban foglalt visszaélés közhivatalnok, vagy községi előjáró által követettik el, ezen cselekvény súlyosított beszámítás alá esik, s ennek elkövető ellen az ugyanazon §§-ban kiszabott büntetésen felül a hivatalvesztés is mindig kimondandó.

Ime a világos törvény, melynek rendeleteit áthágni nem szabad. Órizzuk tehát egyrésztől, hogy azok át lépését senki ránk ne foghassa, de még inkább vigyázzunk ellenfeleink ügyes praktikájára, hogy nekik fel ne ülünk.

Kisérjük éber szemmel mozdulataikat, alkalmazásba vett eszközeiket, és ha valaki tudomására jut annak, hogy politikai ellenlábasaik meg nem engedett módon használják tekintélyüket, befolyásukat, kérjük azt lapunknak azonnal tudomására hozni, hogy az így viselkedőket ne csak nyilvánosan megbélyegezhessük, de ellenük a törvényben megszabott fenyték alkalmazását is igénybe vehessük.

Hirek.

Helfy arszképei. A soproni függetlenségi párt volt elnöke dr. Keszler Károly úr Helfy Ignác két arszképét küldötte meg pártunk elnökének, Gál Péter úrnak, a következő levél kíséretében:

Nagyságos Gál Péter országgyűlési követ úrnak Baján. Nagyságos Elnök ur! Értésemre esvén, hogy a bajai függetlenségi párt derek polgárai mint követjelöltet Helfy Ignác O nagyságát megnyerni szerencsések voltak, — e feletti örömben bátorodom a mi két ízben volt igen tisztelt közkedvességű követjelöltünk arszképét két példányban azon kérséggel átküldeni, hogy egyik példányt Nagyságod igen becses személye iránti tisztelet jeléül elfogadni kegyeskedjék, a másik példányt pedig a függetlenségi Club helyisége számára átstámoztatni. E jelen európai műveltségű férfiú bokros érdemeinek csatolásába nem bocsátkozom. — Nagyságod mint kollégája sokkal jobban ismeri kitiűnő tulajdonait és eredményes munkásságát; — ha a parlamentben kifejtett tevékenysége, melyről a hírlapok évek hosszú során át tanúságot tettek és tesznek tanúságot — nem volna is ismeretes; — azon tény, hogy a legnagyobb hazánkfia Kossuth Lajos öt barátjának valija, — elege idő arra, hogy minden tiszta jellemű szabad-elvű s függetlenségi honpolgár szavazatát Helfynek adja, hogy így — a mit mi Sopronban két ízben kemény harc után el nem érhattünk — az a lelkes bajai függetlenségi pártbeliek sikertől. Hazafiúi üdvözlettel maradtam Nagyságos orsz. gyűlési követ úrnak — Sopron 1884. május hó 20-án — készköteles szolgálja, és elvtársa Dr. Keszler Károly, a soproni függetlenségi párt volt elnöke.

P. Szathmáry Károly úr felolvasását, melyet a szerző szívességéből lspank máj tárczájában kezdtünk meg közölni, — nagy és díszes közönség hallgatta meg. Nagy tömegben részesültek a többi közreműködők is az erkölcsi sikernek az anyagi is teljesen megfelelő.

Iszonyú gyilkosság történt e hó 21-én a városunkhoz közel fekvő zsindelesi csárdában. Tománovics Ferencz bérő e hó 22-én reggel a város felé jövet a csárda melletti vizes árokban emberi testet vélt fölfedezni. Leszállott a kocsirol s az árokban csakugyan két szörnyen elékeltentett, még egészen friss holttestet talált, melyeket később Stangl György kocsmáros és neje Stefanovics Róza tetemének üsmert föl. Első dolga volt, hogy azonnal behajtott Bajára s jelentést tett a járásbírósnak. Innen Cserba albiró és dr. Révész járási orvos mentek ki a helyszínére s elsőben a törvényszéki orvosi szemlét és boncolást ejtették meg. A két holttest borzalmas látványt nyújtott. Mindkét áldozat feje és oldalbordái be voltak zuvva, szemök, fogaik kiütve, karjukon több súlyos ütés nyoma látszott, azonkívül az asszony testén tizenhét, a férfi testén kilencz késsel szúrt seb volt, azok közt több feltétlenül halált okozó. Az árok körül, a hol a holttesteket találták, a dulakodásnak semmi nyoma nem volt, csupán két-három vértócsa árulta el, hogy a gyilkosságnak e helyütt kelle

végbemenni. Benn a házban minden rendben volt, kivéve azt, hogy egy dunnát és egy vankót a ház körül a szabadban találtak meg. A nagy erélyvel megindított nyomozás mindaddig nem vezetett pozitív eredményre; de merültük föl oly gyanúkok, melyek a vizsgálathoz kiinduló pontot szolgáltatnak. Ezeket azonban, nehogy az eredmény idő előtti közlésük által kockáztatva legyen, a bíróság most még természetesen titokban tartja.

Megint egy kortes-nóta. Budapestről, ösmertlen kézből kapjuk az alábbi verset, melyet ezenél kinyomatunk, már csak úgy is, mint jelét amaz általános érdeklődésnek, melylyel az ország közönsége a bajai képviselőválasztás iránt viseltetik. A vers im így hangzik:

A kormánypart léha tábor —
Nem kell Latinovits Gábor,
Helfy Ignác lesz követünk,
Nála jobbat nem keresünk.

Latinovits a kanonok
„Igen“ szavazásba konok,
Közönséges „osztrák-magyar“
S így mi velünk jót nem akar,

Pap az oltárnál maradjon,
Népet erkölcsre oktasson:
Ne menjen adót emelni
Tiszának „igent“ felelni.

Helfy Ignác igaz ember,
Nem kell neki „közös“ rendszer,
Mely hazánknak annyit ártott,
S minket adósságha mártott.

Helfi függetlenség híve,
Hazánkért dobog a szíve,
A pénzügyet jól ismeri
Gróf Szaparyt le-leveri.

Éljen tehát Helfi követ!
A ki hazát híven szeret,
Helfy Ignácra szavazzon;
Gábor — Kalocsát maradjon!!

A siklósi járásbírósnak telekkönyvi hatósággal való felruházását elrendelő határozatát az igazságügyminiszter a belügyminiszteriumhoz azzal a megkereséssel tette át, hogy Siklós város közönségétől a felszerelés és átkötözés költségeinek elvállalásáról kötelező nyilatkozatot vegyen. A belügyminiszter ezt a határozatot 21976/84. sz. rendeletével még május hó 4-én leküldte Baranyamegye törvényhatóságának, oly utasítással, hogy ez Siklós városát a nyilatkozat kiállítására szólítsa föl, a mire aztán a telekkönyvi hatóság kalandtalanul elietbe léptették. Miért nem jutott még sem a belügyminiszteri rendelet maig is Siklóra, okát nem tudjuk, nem keressük. Mindesetre azonban felhívjuk az érdekelteket, hogy a megyénéli a belügyminiszteri rendelet expedálását sürgessék meg.

A papzsák. A példabeszéd szerint a legteljesebb instrumentum a föld kereskedésén. Behízyolt különben ez a minapában Rémen is, a hol a kalocsai szentzsák az eddigi 2 fnt párbért önkényileg 2 véka buzára és 1 véka zabra emelte föl. A rémieknak ez természetesen nem volt az anyukra s Olay Lajoshoz fordultak, hogy segítsen rajtuk. Olay a szentzsák határozatát a kultuszminiszterhez fülbebezte, ki 13.345/84. sz. a. a. s. é. r. elvezt végzet megsemmisítette s egyuttal elvileg kimondotta, hogy a párbér újabb megállapítása nem az egyház illéve a szentzsák, hanem az államhatalom hatáskörébe tartozik.

Nemes adomány. Felkértünk a következő sorok közlésére s mi a legnagyobb készséggel adunk azoknak helyt: *Milassevics Márton*, kir. közjegyző ur lelke nemes sugalmát követve a helybeli főgymnasium számára 500 forintos ösztöndíj-alapítványt tett. Az alapítvány „Milassevics Márton-fele ösztöndíj“ czimen a bajai főgymnásiumi tanári kar, illetőleg igazgatóság által fog kezeltetni; adományozója lesz a tanári testület, szótöbbséggel; élvezői a bajai főgymnásiumba járó bajai születésű vagy illetőségű, róm. kath. vallású, jó erkölcsű és jó tanuló ifjak. A jötevé alapító emléket emelt nevének-melyet nemzedékek hálás kegyelele örizni, s az érdemesült jutalmazandó áldani fog. Baján, 1884. máj. 23. — *Szenecz Győző* s. k., igazgató.

Közgazdaság.

Magyar-Francozia biztosító-részvénytársaság. Részvénytöke 8 millió forint aranyban. (Alapított 1879-ben.) *Kimutatás 1883. évi december 31-vel.* Befizetett részvénytöke aranyban 4.000.000 — Agio tartaléktöke 764.907.52. Rendelkezési- és nyereség-tartalékalap 438.797.25. Árfolyam különbözeti tartalékalap 77.981.20. Elemi biztosítások díjtartalék 1.006.082.98. Életbiztosítási díjtartalék 789.675.86. Díjváltó tárcza 3.605.325.14. — **Értékpapírok:** a) 234.000 fnt magyar északkeleti vasuti elsőbbs. á 123. — fnt 287.820. — b) 155.400 fnt magyar nyugoti vasuti elsőbbs. I. á 95.75 fnt 148.795.50 c) 196.000 fnt magyar nyugoti vasuti elsőbbs. II. á 96. — fnt 188.160. — d) 179.600 fnt magyar galicziai vasut elsőbbs. I. á 94.70 fnt 170.081.20 e) 17.400 fnt magyar galicziai vasuti elsőbbs. II. á 93.50 fnt 16.269. — f) 80.000 fnt 5%-os osztrák papírjárdék á 93.80 fnt 75.040. — g) 35.000 fnt 6%-os magyar aranyjárdék á 121. — fnt 42.350. — h) 25.000 fnt 4%-os magyar aranyjárdék á 88.70 fnt 22.175. — i) 29.200 fnt 5 1/2%-os földhitelt, záogl. á 101.50 fnt 29.638. — k) 23.000 fnt 5%-os földhitelt, záogl. á 100.30 fnt 23.069. — l) 10.000 fnt 6%-os Pest városi kölesön á 105.25 fnt 10.525. — m) 10.000 fnt 5%-os Pest városi kölesön á 96.75 fnt 9.675. — 87 db tiszavidéki vasuti részvény á 250. — fnt 21.750. — Különféle biztosító társaságok részvényei 1,587.805. — **Az életostály értékpapirjai:** a) 50.000 fnt 5 1/2%-os kisbirtokosok földhitelt záogl. á 100. — fnt 50.000. — b) 6.000 fnt 4%-os osztrák papírjárdék á 79.05 fnt 4.743. — c) 1.500 fnt 5%-os osztrák papírjárdék á 93.80 fnt 1.407. — d) 1.000 fnt 5%-os magyar papírjárdék á 85.80

fnt 858. — e) 7.000 fnt 4%-os magyar aranyjárdék á 88.70 fnt 6.209. — f) 112.000 fnt Alföld-fiumei vasuti elsőbbs. I. á 98. — fnt 109.760. — g) 21.000 fnt 5%-os osztrák magyar bank záogl. á 101.10 fnt 21.231. — h) 60.000 fnt 5%-os pesti m. keresk. bank záogl. á 99. — fnt 59.400. — A fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok és osztalékok fnt 17.986.55, összesen fnt 2,904.747.25. Értékpapírokra adott kölcsönök fnt 36687.81. Pénztáratételnél elhelyezett tőkepénzek fnt 385.008.02. Váltók tárczában fnt 175.107.21. A társaság háza Budapesten és Bécsben fnt 1,523.910.69. Biztosító-intézetek és képviselőkénél külvöl követelések fnt 2,370.626.48. Pénztárijegyek fnt 150.000. — Pénzkészletek a központban és a képviselőségénél fnt 63.320.22. Készpénz díjberlet: 1880. ik évben tüzbiztosításokért 1,294.729.87. szállítványbiztosít. 392.129.73. jégbiztosításokért 543.337.91. 1881. ik évben tüzbiztosításokért 2,188.891.70. szállítványbiztosításokért 1,387.290.63. jégbiztosításokért 815.055.32. 1882. ik évben tüzbiztosításokért 3,079.187.29. szállítványbiztosításokért 2,260.914. — jégbiztosításokért 769.411.27. 1883. ik évben tüzbiztosításokért 3.474.543.85. szállítványbiztosítások. 1,494.335.98. — jégbiztosításokért 573.570.10. tüzbiztosításokért 1880. 1881. 1882. és 1883. ik évben fnt 10,037.352.81. szállítványbiztosításokért 1880. 1881. 1882. és 1883. ik évben fnt 5,534.661.34. jégbiztosításokért fnt 2,761.374.90. Összesen fnt 18,273.388.05. **Kifizetett károk:** 1880. ik évben tüzbiztosít. után 698.884.91. szállítványbiztosítások után 135.736.70. jégbiztosítások után 666.840.82. 1881. ik évben tüzbiztosítások után 2,227.247.02. szállítványbiztosítások után 669.183.38. jégbiztosítások után 573.201.45. 1882. ik évben tüzbiztosítások után 2,143.719.14. szállítványbiztosítások után 1,377.186.59. jégbiztosítások után 590.394.52. 1883. ik évben tüzbiztosítások után 2,188.410.15. szállítványbiztosítások után 1,855.657.81. jégbiztosítások után 499.322.18. 1880. 1881. 1882. és 1883. ik évben tüzbiztosítások után 7,258.261.52. 18880. 1881. 1882. és 1883. ik évben szállítványbiztosítások után 4,247.764.58. 1880. 1881. 1882. és 1883. ik évben jégbiztosítások után 2,329.658.97. Összesen fnt 13,835.630.57. Független lévő károkért tartalékba helyezett fnt 511.054.83. A társaság házaianak jövedelme s az értékpapírok és betétek utáni kamat fnt 250.278.10. Az életbiztosítás átlaga fnt 16,025.681. — Az életbiztosítás évi díja fnt 538.253.30. Az életbiztosítások után kifizetett károk összege fnt 52.679.32. Független lévő károkért tartalékba helyezett fnt 32.100. — Az 1883. ik évi nyereség fnt 344.983.35. melyből 5.6%-os osztalékul fnt 268.800. — kifizetett.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
Olay Lajos. Inczédi László.

Hirdetmény.

Siklós nagyközségben felállítandó következő 16 000 fnt költségre tervezet építészeti munkálatokra nézve az árlejtés 1884. évi június hó 7. é. n. d. e. 9 órákor a község ház kistermében fog megtartatni.

Épitendő létszen pedig:

1-ör A község háza tetejéről a megrongált 1154 □ mt. tevő horgany tetőzet eltávolítása és horganyozott vasbádoggal leendő helyettesítése, nem különben a tetőzet megrongált fa részének ujjakkal leendő pótlása és részben a falak vakolása.

2-ór. Egy újból építendő uszoda, vendéglő és mosóhely felállítása.

Az árlejtési szándékozók tartoznak 5% bánatpénzt vagy ahhoz hasonló értéket biztosítással az árlejtés kezdete előtt letenni illetőleg lekötni. Irásbeli ajánlatok ha a kellő bánatpénzzel ellátva vannak, az árlejtés kezdetéig a község bírája által elfogadhatnak és az árlejtés végeztével fognak felbontatni.

A tervrajz és számítás a nagyközség jegyzői irodájában naponta a hivatalos órákban megtekinthető.

Siklós, 1884. május hó 21-én.

Kohárits József,

jegyző.

Kóssa Gábor,

biró.

640. sz.

tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A bajai kir. bíróság mint tlkvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy Weisz Nándor bajai lakos végrehajtható kérelme folytán Breinik Nándor bajai lakos végrehajthatást szenvedett, elleni végrehajthatási ügyében, miután Breinik János vevő a vételárat le nem fizette az újabb végrehajthatási árverés 150 fnt töke követelés, ennek 1872. évi november hó 28. napjától járó 6% kamata 34 fnt 05 kr már megállapított, valamint 7 fnt 40 kr jelenlegi és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §. a értelmében a szabadkai kir. törvénysek területén lévő Baja városi 2909. számú telekjegyzőkönyvben foglalt, s Breinik Nándor és Breinik János közös tulajdonosok nevéen álló A. I. alatti 1884. hr. számú házra és hozzá tartozó 259 □ ölnyi területű betelekre a kikiáltási árnak 996 fnt 80 krbani megállapítása mellett ezennel elrendeltetik, és annak a tlkvi irodában leendő megtartására határidőül 1884. évi július hó 7. napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan kikiáltási áron alulis eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitért árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kikiáltott kezéhez letenni.

A kir. járásbírósnak mint tlkvi hatóság.

Baján, 1884. évi április hó 24.

Rác József,

kir. járásbíró.

Árverési hirdetés.

A bajai királyi járásbírósa mint telek-könyvi hatóság részéről közhírét tétetik Hars János bajai lakos végrehajtató kérelme folytán Frank György és neje Krix Rozália végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 60 forint tőke követelés és annak 1881-ik évi ápril 24-ik napjától járó 6% kamatai 29 frt 30 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelengi 10 frt 20 kr és a még felmerülő egyéb költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. § a és a 146. § a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő Baja város 1658. számú tjkben foglalt, Frank György és neje sz. Krix Rozália nevében álló A. I. 1820. hr. 1673. ö. i. számú 720 frtra becsült ház hozzátartozó 266 □ öl beltelekre ezennel elrendeltetik, és annak a kelbeli tkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi július 21-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1884. május hó 10.

Rácz József,
kir. járásbíró.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

A bajai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság részéről Sinkó Károly bajai lakos végrehajtató kérelme folytán Adliczer József és neje Sinkó Anna bajai lakos végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 1000 frt tőke követelés, ennek 1880. évi február hó 20 ik napjától járó 8% kamatai, 39 frt 60 kr végrehajtási már megállapított, valamint 11 frt 55 kr jelenlegi és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. és 146. § a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő a Baja város 3184. számú tjkben Adliczer József nevében álló A. 7. 2722. /^b/₃₁₇ — hr. számú 1090 □ öl 57 frtra becsült legelőföldre úgy a bajai 3278 számú tjkben foglalt Adliczer József és neje Sinkó Anna nevében álló A. 7. 3366. hr. számú 6 hold 610 □ öl szőlő és szántóföldből Adliczer Sinkó Annát megillető 532 frtra becsült birtokjuttalékra ezennel elrendeltetik, és annak a kelbel. tkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi július hó 17-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% százalékát készpénzben vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezébe letenni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1884. évi május hó 3-án.

Rácz József,
kir. járásbíró.

A bécsi 1883. évi gyógyszerészi kiállításon ezüst érmet nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE

kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Fris töltésben

mindenkor kapható

ÉDESKUTY L.

magyar kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

1.000.000

Kempelen Imre fehérmegyei nagybirtokos tulajdonát képező mohai 'ÁGNES' savanyúvíz-forrás telepén 1883. november 15-én töltetett az

egy millióodik palaczk Ágnes-víz

mely annyiban képez nevezetesebb eseményt, amennyiben ezen eset Európában az első, mely alig három évi fennállása óta képes volt savanyúvízének ennyire élénk keresletet és közkedveltséget teremteni.

RAKTÁR BAJÁN: Michitsch István, Klenantz és Baböcs, Drescher Gyula és Spitzer Ignác uraknál.

Lakás-változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy lakásomat és fogászati műtermemet

folyó évi május hó 1-től

kezdve a br. Eötvös-utcában Scherer Antal úr tulajdonát képező és Sárknay Lázár úr gyógyszerárának tő-szomszédságában fekvő házába helyeztem át.

Baján, 1884. május hóban.

Dr. Stern Ignác,
gyakorló orvos.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHILG-nál
BUDAPESTEN.

vagy

DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű rezervált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókat vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyuttal megemlíteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbízásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusítatik el kívánatra mi

különleges serekkel

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb fűzetük, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palaczkonként csak 1 1/2 krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztaságukért félévi jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamataikat félév elmúltával is megtartják.